Doru Iupeanu

fața galbenă care râde

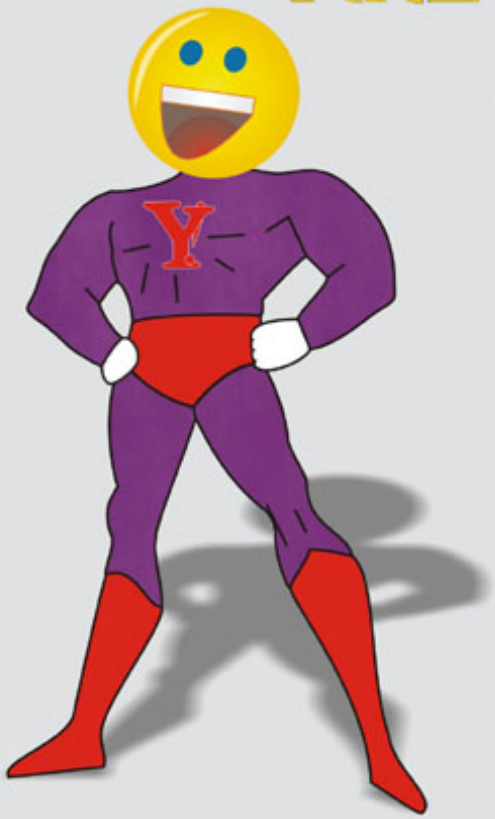

LiterNet.ro

2007

Premiul pentru scurtmetraj
concursul de scenarii
HBO 2007

EDITURA LITERNET, 2007

Redactor: Răzvan Penescu rpenescu@literNet.ro

Editor format *.pdf* Acrobat Reader: Răzvan Penescu, Dana Stănescu

Text: © 2007 Doru Lupeanu. Toate drepturile rezervate autorului.
Coperta: © 2007 Tudor Huţu

© 2007 Editura LiterNet pentru versiunea *.pdf* Acrobat Reader.
Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărţii prin intermediul altor situri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise şi se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor şi drepturile conexe, în vigoare.

ISBN-10: 973-122-005-4
ISBN-13: 978-973-122-005-5
Editura LiterNet
http://Editura.LiterNet.ro / office@literNet.ro

Personaje:

Florin Popescu – bărbat în jur de 50 de ani, corpolent, dacă nu chiar gras. E soţul Miei şi tatăl lui Alexandru. Nebărbierit, cu părul puţin răvăşit.

Mia Popescu – soţia lui Florin. În jur de 45 de ani. E o femeie slabă, uşor sperioasă. O sperie noul şi se bazează mult pe Florin în deciziile pe care le ia.

Alexandru Popescu (Alex*)* – fiul celor doi. E plecat de câteva luni la muncă în America. Are în jur de 20-22 de ani.

Undeva într-un oraş din România. Baia unui apartament. Prim-plan pe faţa „chinuită" a lui Florin (cadru mai larg) care stă pe WC. Îmbrăcat într-un maieu alb şi pantaloni de trening albaştri. Ţine în mână un sul de hârtie igienică.

MIA
(*o voce auzită de după uşa băii)*

Mai stai?

FLORIN

Cred că! Încă un pic!

MIA

Că... hai odată!

FLORIN
(*privind spre uşă)*

Da' ce? Îi după mine?... Începe tu!

MIA

Nu încep!... Dacă stric ceva?!

FLORIN

Ce să strici? Uită-te şi tu ce scrie!

MIA

Da', hai şi tu!

FLORIN

Da' pot?

MIA

Offff!

FLORIN

Începe tu!

MIA

Da-ţi citesc şi ţie!

FLORIN

Citeşte!

Imagine cu Mia, îmbrăcată într-un tricou albastru şi o fustă multicoloră. Are peste ele un şorţ vişiniu. Stă aplecată puţin peste uşa de la baie, cu o foaie în mână, sub care se vede un plic rupt.

MIA
(*citind de pe foaie)*

Apasă pe butonul mare, albastru...

FLORIN
(*de după uşă)*

Du-te apasă!

Mia se îndreaptă către un birou de culoare gri din camera de lângă baie, pe care se află un monitor şi o tastatură de calculator. Sub birou se află unitatea centrală a calculatorului şi un scaun. În cameră mai e o canapea pe care se află o

pătură maro atent aranjată, un dulap de haine şi câteva rafturi, deasupra canapelei, pe care se află câteva cărţi, doze de spray deodorant şi câteva poze înrămate. Pe pereţii camerei sunt câteva afişe cu fotbalişti şi o icoană mică.

MIA

(*trăgându-l şi aşezându-se pe scaunul de la birou, privind tastatura calculatorului)*

Nu e nici unul aicea!

FLORIN

(*strigând din baie)*

Uită-te jos. E unul mare jos.

MIA

(*uitându-se tot pe tastatură)*

Unde jos?

FLORIN

Acolo... pe cutia albă de sub birou!

MIA

(*privind sub birou)*

Aha! L-am găsit!... Îl apăs numai o dată?

FLORIN

Ce scrie?

MIA

(*citeşte de pe hârtia din mână)*

Apasă pe butonul mare, albastru!

FLORIN

Nu scrie dacă o dată sau de două ori?

MIA

(*întorcându-se cu faţa către uşa de la baie)*

Nu! Numai atâta scrie!

FLORIN

Atunci apasă o dată!

MIA

Să apăs acuma?

FLORIN

Da... Ce tot aştepţi?

MIA

(*se apleacă sub birou şi apasă puternic pe butonul de pornire al calculatorului)*

Am apăsat!

FLORIN

Şi?

MIA

Şi se aude ceva!

(*se ridică de pe scaun... şi cu ochii privind la calculator se îndreaptă speriată către uşa de la baie)*

Măi Florin, hai măi să nu fac ceva să-l stric!

FLORIN

N-ai ce strica. Fă numai ce zice acolo!

MIA

(*apropiindu-se de calculator)*

S-a deschis! E albastru! Cu ceva desene...

(*se aşează temătoare din nou pe scaun)*

Acuma?

FLORIN

Păi... ce scrie?

MIA

(*priveşte iar hârtia)*

Apeşi de două ori cu săgeata de la m... o... u... s... e pe desenul cu i grec şi cu o faţă galbenă care râde!

FLORIN

No... dă-i!

MIA

(*întorcându-se către uşa băii)*

Cum adică?

FLORIN

Ce?

MIA

Cum să dau?

FLORIN

Cu ăla cu cablu mai lung care e lângă litere. Mişcă-l! Tre' să aibă ceva butoane! Ăla parcă e „mouseul“.

MIA

(*privind la mouse)*

Are... două! Pe care din ele să apăs?

FLORIN

Nu scrie?

MIA

(*verificând foaia)*

Nu!

FLORIN

Încearcă pe care e mai la îndemână!

MIA

(*apasă pe butonul din stânga al mouse-ului)*

Am apăsat!

FLORIN

Şi?

MIA

(*aşteaptă câteva secunde, privind la mouse... şi apoi la monitor)*

Nu se întâmplă nimic!

FLORIN

Da' ai apăsat pe desen?

MIA

(*întorcându-se către uşa băii)*

Nu! Trebuie?

FLORIN

Păi dacă aşa scrie!

MIA

(*priveşte atentă monitorul)*

Nu găsesc!

FLORIN

Uită-te pe ecran... trebuie să fie!

MIA

Nu le văd bine!

(*se ridică)*

Stai să-mi iau ochelarii!

(*pleacă în altă cameră)*

Prim plan Florin... tot pe WC

FLORIN

Of... la naiba cu lubeniţa aia!

MIA

(*trecând pe lângă uşa băii şi vorbind mai mult pentru ea)*

Lubeniţa!?... La naiba cu berea... că dacă nu beai, nu fugeai la budă de o oră încontinuu!

Florin încearcă să se ridice de pe WC...

FLORIN

Cred că e gata acuma!...

(*se pune înapoi repede)*

O... la dracu!... iară...

MIA

(*aşezându-se înapoi pe scaunul din cameră)*

Stai că mi-am luat ochelarii! Să văd! Apeşi de două ori cu săgeata de la m... o... u... s... e pe desenul cu i grec şi cu o faţă care râde! Aşa... stai să văd

(privind spre monitor)

... hmmm... Am găsit unul cu un i grec

(*pune degetul pe simbolul Yahoo mail)*

... dar nu are faţă care râde!

FLORIN

Mai uită-te!

MIA

Gata... l-am găsit... dar e cu o bulină care râde... nu prea e faţă! Ăsta o fi?

FLORIN

Mai vezi dacă nu e şi altul care să semene!

MIA

(*căutând pe ecran... ajutându-se de degetul arătător pe care îl plimbă pe monitor)*

Nu e! Numa' ăsta e şi ăla fără faţă!

FLORIN

Păi apasă de doua ori!

MIA

(*împinge mai întâi mouse-ul... văzând săgeata de pe ecran mişcându-se în dreptul simbolului căutat... apasă apoi rar, cu un deget, fără să atingă cu mâna restul mouse-ului, pe butonul din stânga al acestuia... simbolul Yahoo messenger se face albastru)*

O dată... de două ori! Gata!

FLORIN

S-a întâmplat ceva?

MIA

Da... s-a făcut albastru!

FLORIN

Atâta!

MIA

Da!

FLORIN

Nu se vede nimic?

MIA

Nu! E numa' albastru!

FLORIN

Sigur ai dat pe ăla care trebuie!

MIA

Cred că da! Hai şi tu şi vezi... să nu stric ceva!

FLORIN

Mda... de parcă pot!

MIA

(*se ridică de pe scaun speriată)*

Mă Florin, eu nu mai apăs nimica. Dacă-l stric!

FLORIN

Mai încearcă o dată!

MIA

(*nehotărâtă)*

Sigur?

FLORIN

Da! Dacă nu îl chemăm pe copilul de la 2... ca ăştia tineri ştiu cum să facă!

MIA

(*îndreptându-se către uşa de la baie)*

Să-l chem?

FLORIN

Unde să-l chemi? Tre' să ne descurcăm noi cumva! Doar nu ne-om face acuma de ruşine în bloc că nu ştim.

MIA

(*aplecându-se către uşă)*

Şi dacă-l stricăm?

FLORIN

Dă-l în praştia mă-sii. L-om repara!

MIA

(*privind spre calculator)*

Să mai apăs?

FLORIN

Mai apasă!

Mia se îndreaptă către calculator şi repetă acţiunea de apăsare a butonului de la mouse.

MIA
(*strigând)*
Tot aşa! E tot albastru!

FLORIN
Nu mai scrie nimic acolo?

MIA
(*priveşte hârtia)*
Nu... Până aici asta e tot!

FLORIN
Păi vezi mai jos! Poate aşa tre' să fie!

MIA
(*citeşte şi apoi strigă)*
Zice că tre' să se deschidă o fereastră!

FLORIN
Ce fereastră?

MIA
Nu ştiu? Aici pe ecran? Sau tre' sa deschid asta de la balcon?
(privind către geam)

FLORIN
(*mai încet, pentru sine)*

Să o deschizi pe aia de la balcon...

(strigând)

Ce treabă are aia, tu?

MIA

Păi poate să nu fie prea încălzit.

Prim-plan Florin.

FLORIN

N-are cum! Am văzut eu că are ceva ventilator! Aşa şi sună...

(încet către el)

Auzi... să deschidă geamul de la balcon!...

(către Mia, mai tare)

Nu ţi s-a deschis nici un geam acolo?

MIA

Nu măi... nu văd nici unul aicea!

FLORIN

Ce mai scrie?

MIA

„Tre' să se deschidă o fereastră şi acolo unde scrie I... D apăsaţi o dată cu săgeata de la mouse în porţiunea albă şi acolo scrieţi popescuvaleria!“

FLORIN

Şi?

Prim-plan Mia, privind monitorul calculatorului.

MIA

Nu văd nimic alb!

FLORIN

Mai dă-i atunci o dată pe ăla cu faţa care râde!

MIA

O dată sau de două ori?

FLORIN

De două!

MIA

(*apăsând pe butonul mouse-ului)*

O dată... de două ori!... Auzi... Dar cum trebuie să dau? Că poate dau prea repede!

FLORIN

Păi dă şi tu mai rar!

MIA
(*apăsând mai rar)*

O dată... de două ori!

FLORIN

Acuma?

MIA

E tot albastru!

FLORIN

Precista ei de treabă!

MIA
(*întorcându-se către uşa băii)*

Să mai dau?

FLORIN

Încearcă... poate apare ceva!

MIA
(*încercând din nou)*

O dată... De două ori!... Tot aşa e!

FLORIN

Stai că ies... şi de mă cac pe mine!

MIA

Hai... că doar asta îţi tot zic!

Imaginea uşii de la baie din perspectiva Miei. Se aude apa trasă la baie... şi după câteva momente Florin iese din baie, stinge becul şi se apropie de birou.

FLORIN
(*în picioare, aplecându-se către monitor)*

No! Unde e faţa aia?

MIA
(*arătând cu degetul)*

Ui' aicea!

FLORIN
(*întinzând mâna către Mia)*

Dă-mi mie ochelarii că nu văd!

MIA
(*îşi scoate ochelarii şi îi întinde lui Florin)*

Ia... vezi că-s aia de citit!

FLORIN
(*aşezându-şi ochelarii pe nas şi privind către locul indicat înainte de Mia)*

Îs buni!... Aşa... îl văd!

MIA
(*repetând apăsarea mouse-ului)*

Am dat uite aşa! O dată...

FLORIN

(*critic, cu un aer superior)*

Stai tu femeie... nu te grăbi aşa! Stai să văz despre ce e vorba!

MIA

Apoi nu mă grăbesc! Da' aşa scrie!

FLORIN

Dă să văd!

MIA

(*dându-i hârtia pe care până atunci o ţinea în mână... citind din ea în timp ce o întindea)*

Ui! „Tre' să se deschidă o fereastră şi acolo unde scrie ID apăsaţi o dată cu săgeata de la m... o... use în porţiunea albă şi acolo scrieţi popescuvaleria". Aşa scrie!

FLORIN

(*îi ia hârtia din mână)*

Stai să văd! Că dacă citeşti tu nu văd!...

(citeşte şi el)

„Tre' să se deschidă o fereastră şi acolo unde scrie ID apăsaţi o dată cu săgeata de la mouse în porţiunea albă şi acolo scrieţi popescuvaleria". No!

MIA

Păi vezi!

FLORIN

Stai tu!

MIA

Uite aşa am dat! O dată... de două ori!

FLORIN

Ai încercat şi cu celălalt buton?

MIA

Nu!...

(se repede să apese)

FLORIN

No... stai...

(citind încă o dată, în gând, hârtia, face apoi un semn aprobator din cap)

Dă-i!

Mia apasă o dată pe butonul din dreapta al mouse-ului, moment în care pe ecran se deschide un meniu cu opţiuni.

MIA

Hi... asta ce-i?

FLORIN

(*privind către ecran, atent)*

Stai... uite că scrie acolo OPEN. Aia e deschis... ca la magazin!

MIA

Da' nu văd nici o fereastră!

FLORIN

Păi poate de acolo se deschide!

MIA

(*luând mâna de pe mouse)*

Mă, dacă îl stricăm?

FLORIN

Nu-l stricăm! Apasă acolo unde e scris open!

(arătând cu degetul)

MIA

Da' nu scrie aşa, mă!

FLORIN

Dă-i să vedem ce face!

MIA

Şi dacă-l stricăm?

FLORIN

Tu, dă-i odată! Că deja mă enervezi! Dă că dau eu!

Face un gest, încercând să se aşeze în locul Miei... şi obligând-o să se lase pe spate pe scaun. Mia însă îl împinge înapoi.

MIA

Stai... no... ui... apăs acuma...

(apasă pe butonul stâng al mouse-ului)

... aşa...

(se deschide astfel fereastra de autentificare a Yahoo messenger)

Hi... asta ce e? Asta trebuie?

FLORIN

Apoi eu ştiu?

MIA

(*arătând cu degetul)*

Da' nu e fereastră!

FLORIN

(*privind spre fereastra nou deschisă de pe monitor)*

Stai... ce scrie?

(citind de pe hârtie)

Ceva cu I...D?

(arată apoi cu degetul spre monitor)

Uite că aici scrie ceva cu ID! Ia... ia... stai să văd ce scrie!

(citeşte iar de pe hârtie)

„Tre' să se deschidă o fereastră şi acolo unde scrie ID apăsaţi o dată cu săgeata de la mouse în porţiunea albă şi acolo scrieţi popescuvaleria!"... Asta tre' să fie! Scrie acolo popescuvaleria!

MIA

Cum?

FLORIN

Apasă şi tu pe butoane!...

(arătând spre tastatură)

MIA

(*întinzând mâna)*

Dă-mi ochelarii!

FLORIN

(*luându-şi ochelarii de pe nas şi dându-i Miei)*

Na!

MIA

Stai

(apasă încet pe taste, căutând cu atenţie literele)

... p... o... p... e... s... c... u... Unde-i „v“?

FLORIN

(*privind şi el tastatura)*

Acolo tre' să fie!

MIA

Nu e! „v“ nu cred că este!

FLORIN

Tre' să fie! N-are cum să nu fie!

MIA

Hai uită-te şi tu!.. Că vezi că trebuia să învăţăm şi noi din astea mai demult. Acum nu ne mai chinuiam aşa!

FLORIN

Apoi degeaba mă uit că nu văd!

MIA

Ia-ţi ochelarii ăialalţi! Poate vezi cu ei!

FLORIN
(*pleacă)*

Stai să-i caut! Să nu atingi nimic!

Florin revine în cameră, în timp ce Mia e aplecată în continuare deasupra tastaturii.

MIA
(*strigând victorioasă)*

Am găsit „v"-ul!

FLORIN
(*grăbindu-se din cealaltă cameră)*

Stai că viu acuma! Aşa... unde e?

MIA

(*arătând către tasta cu litera „v“)*

Ui... aicea! Să apăs?

FLORIN

(*dă aprobator din cap)*

Apasă!

MIA

v... a... unde-i „l“?

FLORIN

(*găsindu-l mai repede)*

Uite-l!

MIA

Aşa... l... e... r... i... a. Gata!

FLORIN

Stai să văz dacă ai scris bine!

MIA

Ia vezi!

FLORIN

(*privind spre monitor... uitându-se relativ de departe şi aranjându-şi ochelarii pe nas)*

Cu ăştia nu văd prea bine... Stai!... Aşa!... popescu... va... ler... ia! Cred că e bine!...

MIA

Vezi ce mai scrie!

FLORIN

(*citind de pe hârtie)*

„Acolo unde scrie „pas s dublu v ord... apăsaţi cu săgeata de la mouse pe câmpul alb şi scrieţi 123456789.“ Aşa... asta e simplu!

(priveşte încurcat spre Mia)

Apasă tu!...

MIA

Aşa...

(apăsând pe tastatură)

123456789! Aşa... şi acum?

FLORIN

Uite... citeşte tu!... Că eu mă cam chinui cu ăştia!

MIA

(*ia hârtia din mâna lui Florin)*

Dă-mi... Aşa...

(citeşte)

„apoi apăsaţi acolo unde scrie *sign in*, pe buton“.

(privind spre monitor şi arătând cu degetul către butonul de sign in)

Aici?

FLORIN

Apoi numai ăla arată ca un buton!

MIA

(*tot cu degetul arată mai sus pe ecran)*

Da' scrie şi mai sus *sign in*!

FLORIN

Apasă pe buton!

MIA

Aşa... ui... apăs!

(apasă butonul mouse-ului)

Hi!... Ce se întâmplă?

Miraţi amândoi... fereastra messenger-ului se deschide. Activat este un singur nume pe ecran... Popescu Alexandru.

MIA

Uite! A apărut! Popescu Alexandru! Aici o fi ceva de la el?

FLORIN

E Alex? Acuma ce facem?

Se deschide automat o fereastra de chat, în care fiul lor începe să scrie.

FLORIN
(*speriat)*

Ai apăsat pe ceva?

MIA
(*trăgându-şi mâinile de lângă tastatură)*

Nu! Nu cred! N-am atins nimic!

FLORIN

Uite!...

(arătând către fereastra nou deschisă)

Scrie acolo: „Salut!“

MIA

Văd!

(privind către Florin)

Ce să fac?

FLORIN

Stai... iar scrie... vezi...

(arătând iar cu degetul către ecran)

MIA
(*citind)*

Sunt eu, Alex!...

(către Florin)
E Alex!

Se opreşte.

MIA

Ioi! El a scris asta?

Mia pune hârtia din mână pe birou.

FLORIN

Nu ştiu! Nu cred! Cred că aşa apare la început! Nu mai scrie nimic?

MIA

Stai... iar scrie... „apăsaţi unde scrie *accept*!“ Să apăs?

În acelaşi timp apare un mesaj de acceptare a vizualizării unei camere web.

FLORIN

Apasă! Dacă aşa scrie... apasă!

MIA

Unde să apăs? Unde scrie acolo…

(arătând în locul în care Alex scrisese accept)

... sau unde scrie cu albastru!

(arătând către mesajul nou)

FLORIN

Apasă unde-i cu albastru, că poate de aia e aşa... ca să vedem mai bine!

MIA

Aşa... apăs!

Se deschide automat o nouă fereastră mai întâi fără nici o imagine.

MIA

Asta ce-i?

FLORIN

Nu ştiu! Stai să vedem!

Apare în fereastra respectivă fiul lor, făcându-le semn cu mâna.

MIA

(*privind spre ecran. Îşi pune mâinile pe piept)*

Ha... ţine-mă, inimă! Puiu' mamii!

Începe să plângă.

FLORIN

(*se apleacă peste monitor şi cu gura aproape de monitor vorbeşte mai tare)*

Alex! Mă auzi? Măi băiete, ne chinuim cu maică-ta aicea de o juma' de oră să tot deschidem măgăoaia asta!

MIA

(*privind spre ecran, unde Alex le face semne că nu poate auzi)*

Ce? Nu ne auzi? Nu ne aude, măi, Florin! Vorbeşte mai tare!

(strigând mai tare)

Puiu' mamii... acuma ne auzi?

FLORIN

(*privindu-l pe Alex care face acelaşi gesturi către urechi... demonstrându-le că nu îi aude)*

Nu ne aude! Nu ne aude!

MIA

(*grăbită)*

Tre' să-l dăm mai tare! De unde se dă mai tare! Uită-te nu are vreun buton de volum!

FLORIN

Nu ne aude!

(privind către carcasa monitorului şi căutând sub şi deasupra lui)

N-are buton!

Vede că în fereastra de chat mai scrie ceva.

FLORIN

Vezi că iar scrie ceva acolo!

MIA

(*citind sacadat, printre lacrimi)*

… „nu vă pot auzi. Trebuie să scrieţi voi mai jos... în dreptunghiul de sub locul unde vă apare scrisul ăsta. Nu am nici eu, nici voi microfon... aşa că deocamdată numai mă puteţi vedea! O să vorbesc cu un prieten să treacă pe la voi să vă arate mai multe şi să vă pună şi microfon... dar vine în ţară numai peste 3 luni!“

Priveşte către Alex şi apoi către Florin.

MIA

E slab! A slăbit! Nu mănâncă!...

(strigând către monitor)

Puiu' mamii... ai ce mânca?

FLORIN

Stai tu... ţi-a scris omul că nu ne aude. Tre' să scriem noi acolo!

(încercând să o ridice pe Mia de pe scaun)

Lasă-mă pe mine!

MIA

(*ridicându-se şi făcând schimb de locuri cu Florin)*

Hai!... Vai puiu' mamii... Şi s-a tuns...

(către monitor)

Te-ai tuns?

FLORIN
(*aşezându-se)*

Aşa... ce să scriu?

MIA

Scrie că-l iubim!

Imagine cu ecranul... unde Florin scrie încet, literă cu literă: „teiubim“.

FLORIN

Cum pun pauză între litere?

MIA

Scrie aşa că-şi dă el seama!

FLORIN

Aşa... acuma?

MIA
(*arătând cu degetul către monitor)*

Iar scrie... Trebuie...
(aplecându-se şi mai mult către ecran)
... să apăsaţi pe butonul de pe tastatura unde scrie *enter*... după ce scrieţi!
(către Florin)
Apasă... apasă pe *enter*!

FLORIN

Aşa... am apăsat... uite…

(textul scris apare mai sus, în fereastra de chat)

... a apărut mai sus...

MIA

(*citind)*

... Şi eu vă iubesc!

Florin scrie din nou: „estibine?“

FLORIN

(*citind)*

Sunt bine!...

(către Mia)

Zice că e bine!

MIA

(*lăcrimând în continuare)*

Puiu' mamii... Întreabă-l când vine acasă!

Florin, încet, căutând fiecare literă şi spunând tare, fiecare literă în parte: „candviacasa“.
Alex scrie „Nu ştiu încă! Peste vreo 6, 7 luni!“.

FLORIN
(*către Mia)*

Peste vreo 6, 7 luni!

MIA

Aşa mult?

FLORIN
(*supărat şi puţin dezamăgit)*

America mă-sii! Ce n-au pus-o ăştia mai aproape... pe lângă Germania sau Franţa!

FLORIN

Ce să-i mai scriu?

MIA

Scrie-i că-l iubim şi că ne e dor de el!

FLORIN

I-am mai scris că-l iubim!

MIA

Mai scrie o dată!

Florin, încet, căutând fiecare literă şi spunând tare, fiecare literă în parte: „teiubimsinedordetine“.
Alex scrie: „Şi eu vă iubesc! Acasă ce mai e?“.

FLORIN
(*către Mia)*

Zice că ce mai e acasă!

MIA

Zi-i că e bine... suntem bine... să nu-şi facă săracul griji! Să nu-i spui că am avut atacu' de cord.

Florin, încet, căutând fiecare literă şi spunând tare, fiecare literă în parte: „suntembine".

FLORIN

Am scris... Nu mai tot plânge că te vede plângând!

MIA
(*plângând, cu mâinile împreunate ca într-o rugăciune)*

Cum să nu plâng!... Întreabă-l dacă putem lăsa calculatorul deschis să-l vedem tot timpul!

Zoom out pe cei doi părinţi aplecaţi deasupra calculatorului.

- SFÂRŞIT -